۞ وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
أَوۡ نَرَىٰ رَبَّنَاۗ لَقَدِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ وَعَتَوۡ عُتُوّٗا كَبِيرٗا
٢١ يَوۡمَ يَرَوۡنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشۡرَىٰ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُجۡرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجۡرٗا مَّحۡجُورٗا ٢٢ وَقَدِمۡنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُواْ مِنۡ عَمَلٖ فَجَعَلۡنَٰهُ
هَبَآءٗ مَّنثُورًا ٢٣ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ يَوۡمَئِذٍ خَيۡرٞ مُّسۡتَقَرّٗا
وَأَحۡسَنُ مَقِيلٗا ٢٤ وَيَوۡمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلۡغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
تَنزِيلًا ٢٥ ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡحَقُّ لِلرَّحۡمَٰنِۚ وَكَانَ يَوۡمًا عَلَى
ٱلۡكَٰفِرِينَ عَسِيرٗا ٢٦ وَيَوۡمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيۡهِ يَقُولُ
يَٰلَيۡتَنِي ٱتَّخَذۡتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلٗا ٢٧ يَٰوَيۡلَتَىٰ لَيۡتَنِي لَمۡ
أَتَّخِذۡ فُلَانًا خَلِيلٗا ٢٨ لَّقَدۡ أَضَلَّنِي عَنِ ٱلذِّكۡرِ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَنِيۗ
وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِلۡإِنسَٰنِ خَذُولٗا ٢٩ وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ
إِنَّ قَوۡمِي ٱتَّخَذُواْ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ مَهۡجُورٗا ٣٠ وَكَذَٰلِكَ
جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوّٗا مِّنَ ٱلۡمُجۡرِمِينَۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيٗا
وَنَصِيرٗا ٣١ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلۡقُرۡءَانُ جُمۡلَةٗ
وَٰحِدَةٗۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَۖ وَرَتَّلۡنَٰهُ تَرۡتِيلٗا ٣٢

21 Necredinciosul ce nu se teme de întâlnirea cu Noi și nu se teme de pedeapsa Noastră spune: „De ce nu ne sunt trimiși nouă îngeri, care să mărturisească despre sinceritatea lui Muhammed, sau de ce nu îl putem vedea pe Domnul nostru care să ne spună aceasta?” Cu adevărat, trufia lor îi împiedică de la credință, și ei întrec, cu vorbele lor, limitele necredinței și nelegiuirii.

22 Ziua în care necredincioșii vor vedea îngerii, în morminte, și când vor fi înviați și vor fi mânați către judecată, și când vor intra în Iad, nu li se va spune lor nicio veste bună, spre deosebire de situația celor credincioși. Îngerii le vor spune nelegiuiților: „Veștile bune vă sunt oprite cu totul vouă.”

23 Și Ne vom întoarce către faptele bune și benefice pe care le-au făcut acești necredincioși în viața lor, și le vom anula pe ele și beneficiul lor, din pricina necredinței făptuitorilor lor. Aceste fapte vor fi precum praful împrăștiat în aer, văzut în lumina razelor de soare ce intră pe fereastră.

24 Credincioșii vor fi oaspeții Paradisului, un loc mult mai bun în acea Zi, și într-un loc de odihnă mai frumos decât timpul somnului din viața lumească a acestor necredincioși, și aceasta va fi pentru credința lor în Allah și faptele lor bune.

25 O, trimisule, amintește de Ziua în care cerurile vor fi spintecate cu nori albi, și îngeri vor fi trimiși, coborând în pământul învierii, în număr mare.

26 În Ziua aceea stăpânirea cea adevărata și statornică va fi a Celui Atotputernic și Milostiv, și această Zi va fi grea pentru necredincioși, spre deosebire de credincioși, pentru care ea va fi ușoară.

27 O, trimisule, amintește de ziua în care își va mușca nelegiuitul vârful degetelor, chinuit de remușcări aprige pentru că nu l-a urmat pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și va zice: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi urmat calea cu trimisul cu ceea ce i-a fost dat lui de la Domnul său, și dacă aș fi apucat eu pe drumul mântuirii.”

28 Și, din pricina regretului amarnic, el se va ruga împotriva sa, spunând: „Vai mie, ce bine ar fi fost dacă nu l-aș fi luat pe cel nelegiuit drept prieten.

29 Acest tovarăș necredincios m-a rătăcit de la Coran după ce el mi-a venit mie de la trimis.” Cel nelegiuit este trădător față de om, și-l părăsește în fața necazului.

30 Și Trimisul va zice, deplângând situația poporului său: „Doamne, neamul meu a lăsat Coranul, părăsindu-l!”

31 O, trimisule, așa cum tu ești mâhnit de neamul tău, care s-a întors de la calea pe care le-ai arătat-o, astfel i-am dat Noi fiecărui profet dintre trimișii dinaintea ta un dușman dintre nelegiuiții neamului său. Însă Domnul tău îți este de ajuns ca ajutor împotriva inamicilor tăi.

32 Aceia care refuză credința în Allah, spun: „De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată, fără a fi revelat pe porțiuni?” O, trimisule, Noi l-am revelat astfel pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am pogorât treptat ca să îți facilităm memorarea lui.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Necredința este cauza anulării faptelor bune.
2 - Pericolului prietenilor cu influență negativă.
3 - Pericolul abandonării Coranului.
4 - Înțelepciunea din spatele revelării treptate a Coranului, pentru a facilita înțelegerea, învățarea pe de rost și aplicarea învățăturilor sale.

وَلَا يَأۡتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَأَحۡسَنَ تَفۡسِيرًا
٣٣ ٱلَّذِينَ يُحۡشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُوْلَٰٓئِكَ
شَرّٞ مَّكَانٗا وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٣٤ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ
وَجَعَلۡنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرٗا ٣٥ فَقُلۡنَا ٱذۡهَبَآ
إِلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرۡنَٰهُمۡ تَدۡمِيرٗا ٣٦
وَقَوۡمَ نُوحٖ لَّمَّا كَذَّبُواْ ٱلرُّسُلَ أَغۡرَقۡنَٰهُمۡ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ لِلنَّاسِ
ءَايَةٗۖ وَأَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمٗا ٣٧ وَعَادٗا وَثَمُودَاْ
وَأَصۡحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونَۢا بَيۡنَ ذَٰلِكَ كَثِيرٗا ٣٨ وَكُلّٗا
ضَرَبۡنَا لَهُ ٱلۡأَمۡثَٰلَۖ وَكُلّٗا تَبَّرۡنَا تَتۡبِيرٗا ٣٩ وَلَقَدۡ أَتَوۡاْ عَلَى
ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِيٓ أُمۡطِرَتۡ مَطَرَ ٱلسَّوۡءِۚ أَفَلَمۡ يَكُونُواْ يَرَوۡنَهَاۚ
بَلۡ كَانُواْ لَا يَرۡجُونَ نُشُورٗا ٤٠ وَإِذَا رَأَوۡكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِي بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ٤١ إِن كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا لَوۡلَآ أَن صَبَرۡنَا عَلَيۡهَاۚ وَسَوۡفَ
يَعۡلَمُونَ حِينَ يَرَوۡنَ ٱلۡعَذَابَ مَنۡ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٢ أَرَءَيۡتَ
مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيۡهِ وَكِيلًا ٤٣

33 O, trimisule, necredincioșii nu îți aduc nicio întrebare fără ca Noi să nu îți revelăm răspunsul ei ferm și adevărat, și cea mai bună explicație.

34 Aceia care vor fi târâți pe fețele lor către Gheena, aceia au locul cel mai rău, căci sălașul lor va fi în Foc. Și ei sunt mult rătăciți de la drum, căci ei aleg calea necredinței și a minciunii.

35 I-am dat Noi lui Moise Cartea și i l-am făcut pe fratele său Aaron sfetnic și ajutor pentru el.

36 Și le-am zis: „Mergeți voi doi la Faraon și la neamul său, care au ținut semnele Noastre de minciuni.” Ei au urmat porunca Noastră și s-au dus la ei chemându-i către calea Unicității lui Allah. Însă ei au ales necredința și i-am nimicit cu desăvârșire.

37 Și pe cei din neamul lui Noe, care i-au socotit pe trimiși mincinoși, tăgăduindu-l pe Noe (pacea fie asupra sa), i-am înecat Noi în mare și i-am făcut pe ei un semn pentru oameni, al puterii Noastre de a nimici nelegiuiții. Și Noi am pregătit pentru toți necredincioșii o osândă dureroasă.

38 Și Noi i-am distrus pe oamenii neamului lui ‘Ad și Thamud, și pe cei din neamului lui Salih, și pe însoțitorii puțului, și multe generații între aceste popoare.

39 Fiecăreia dintre aceste națiuni Noi i-am descris nimicirea popoarelor de dinainte, și motivele din pricina căreia acestea au fost pedepsite, drept îndemnare. Și pe fiecare dintre acestea le-am distrus cu desăvârșire, pentru necredință și încăpățânare.

40 Și necredincioșii din neamul tău au trecut pe lângă cetatea lui Lot, în drumul lor către ținutul Șamului, cetate asupra căreia se abătuse ploaia de pietre, drept pedeapsă pentru imoralitatea lor. Și oare au fost ei orbi, și n-au văzut această cetate? Nu, ci ei nu cred în înviere și în judecată.

41 O, trimisule, și dacă acești necredincioși te întâlnesc, nu te iau ei decât în derâdere, spunând: „Acesta este cel pe care l-a trimis Allah la noi ca Mesager?!

42 Puțin a lipsit că el să ne îndepărteze pe noi de la adorarea zeilor noștri, prin dovezile și argumentele lui, dacă noi nu ne-am fi ținut de ei cu statornicie.” Însă ei vor ști în curând, când vor vedea chinul, cine este mai rătăcit de la drum, ei sau el?

43 O, trimisule, nu-l vezi pe acela care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru el, să-l întorci pe el la credință și să-l împiedici de la necredință?

Dintre pildele acestor versete:

1 - Necredința în Allah și respingerea semnelor Sale sunt motive care cheamă nimicirea.

2 - Necredința în înviere este unul dintre motivele neprimirii îndemnării.

3 - Batjocorirea oamenilor adevărului este unul dintre atributele necredincioșilor.

4 - Pericolul urmării dorințelor și poftelor.

أَمۡ تَحۡسَبُ أَنَّ أَكۡثَرَهُمۡ يَسۡمَعُونَ أَوۡ يَعۡقِلُونَۚ إِنۡ هُمۡ إِلَّا
كَٱلۡأَنۡعَٰمِ بَلۡ هُمۡ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٤ أَلَمۡ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيۡفَ مَدَّ
ٱلظِّلَّ وَلَوۡ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنٗا ثُمَّ جَعَلۡنَا ٱلشَّمۡسَ عَلَيۡهِ دَلِيلٗا
٤٥ ثُمَّ قَبَضۡنَٰهُ إِلَيۡنَا قَبۡضٗا يَسِيرٗا ٤٦ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا وَٱلنَّوۡمَ سُبَاتٗا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورٗا ٤٧ وَهُوَ
ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦۚ وَأَنزَلۡنَا مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ طَهُورٗا ٤٨ لِّنُحۡـِۧيَ بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗا وَنُسۡقِيَهُۥ
مِمَّا خَلَقۡنَآ أَنۡعَٰمٗا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرٗا ٤٩ وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَٰهُ بَيۡنَهُمۡ
لِيَذَّكَّرُواْ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا ٥٠ وَلَوۡ شِئۡنَا
لَبَعَثۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٖ نَّذِيرٗا ٥١ فَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدۡهُم
بِهِۦ جِهَادٗا كَبِيرٗا ٥٢ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِي مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ هَٰذَا الحِزْبُ ٣٧
عَذۡبٞ فُرَاتٞ وَهَٰذَا مِلۡحٌ أُجَاجٞ وَجَعَلَ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٗا
وَحِجۡرٗا مَّحۡجُورٗا ٥٣ وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا فَجَعَلَهُۥ
نَسَبٗا وَصِهۡرٗاۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا ٥٤ وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
مَا لَا يَنفَعُهُمۡ وَلَا يَضُرُّهُمۡۗ وَكَانَ ٱلۡكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرٗا ٥٥

44 O, trimisule, sau crezi tu că cei mai mulți dintre cei pe care tu îi chemi către calea spunerii față de Allah și a Unicității Sale, aud sau pricep dovezile și argumentele? Ei nu sunt decât asemenea vitelor în înțelegerea și auzul lor, ci încă ei sunt mai rătăciți decât ele.

45 O, trimisule, nu ai văzut semnele creației înfăptuite de Domnul tău, prin felul cum a întins umbra pe suprafața pământului? Și de ar fi voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut soarele călăuză pentru ea, alungând-o sau scurtând-o.

46 Apoi Noi o tragem treptat, în funcție de poziția soarelui pe cer.

47 Și Allah este Cel care v-a făcut noaptea un veșmânt, că să vă acopere și să învăluie toate lucrurile, și El este Cel care v-a făcut somnul drept odihnă, după truda de peste zi. Și El v-a făcut ziua pentru muncă.

48 Și El este Cel care trimite vântul ca bună vestire pentru sosirea ploii, drept Îndurare pentru robii Săi. Și noi trimitem din cer apă curățitoare din cer, pentru a vă curați pe voi.

49 Ca să înviem cu ea un ținut mort, fără vegetație, făcând să crească diferite soiuri de plante și înverzindu-l, și să dăm să bea din ea vitelor și oamenilor, în număr mare.

50 Noi am trimis diferite dovezi și semne, pentru ca ei să primească îndemnare, însă cei mai mulți oameni au tăgăduit, alegând necredința și negând adevărul.

51 Și dacă Noi am fi dorit, am fi trimis fiecărei cetăți un profet, să îi avertizeze împotriva pedepsei lui Allah, însă Noi nu am voit astfel. Însă l-am trimis pe Muhammed drept mesager pentru întreaga omenire.

52 Nu da ascultare necredincioșilor în ceea ce ei îți cer, pentru a le face pe plac, și luptă împotriva lor cu acest Coran ce îți este revelat ție, cu sârguință, și fiind răbdător în fața râului lor și tolerând dificultățile chemării lor către calea lui Allah.

53 El este Cel care a unit cele două mări, cea dulce și cea sărată. Și a făcut o barieră între ele, care le împiedică să se amestece.

54 El este Cel care i-a creat pe oameni din lichidul seminal al bărbatului și al femeii, și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. O, trimisule, Domnul tău este Atotputernic, și nimic nu Îi este imposibil. El are puterea de a-i face pe oameni din lichidul seminal al bărbatului și al femeii.

55 Necredincioșii adoră în afară de Allah idoli ce nu le sunt nici spre folos, dacă li se supun, și nici nu le strică, dacă nu li se supun. Și cel necredincios este adept al răului, în cele ce îl mâniază pe Allah cel Atotputernic.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Decăderea nivelului necredincioșilor sub cel al animalelor, datorită necredinței.
2 - Umbra este unul dintre semnele Puterii lui Allah.
3 - A aduce diferite argumente și dovezi reprezintă o bună metodă educativă.
4 - Chemarea oamenilor prin învățăturile Coranului reprezintă un aspect al străduinței pe calea lui Allah.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ٥٦ قُلۡ مَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ أَجۡرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ٥٧ وَتَوَكَّلۡ
عَلَى ٱلۡحَيِّ ٱلَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِهِۦۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ٥٨ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ ٱلرَّحۡمَٰنُ
فَسۡـَٔلۡ بِهِۦ خَبِيرٗا ٥٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسۡجُدُواْۤ لِلرَّحۡمَٰنِ قَالُواْ
سَجدة وَمَا ٱلرَّحۡمَٰنُ أَنَسۡجُدُ لِمَا تَأۡمُرُنَا وَزَادَهُمۡ نُفُورٗا۩ ٦٠ تَبَارَكَ
ٱلَّذِي جَعَلَ فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجٗا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجٗا وَقَمَرٗا
مُّنِيرٗا ٦١ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ خِلۡفَةٗ لِّمَنۡ أَرَادَ
أَن يَذَّكَّرَ أَوۡ أَرَادَ شُكُورٗا ٦٢ وَعِبَادُ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمۡشُونَ
عَلَى ٱلۡأَرۡضِ هَوۡنٗا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلۡجَٰهِلُونَ قَالُواْ سَلَٰمٗا
٦٣ وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمۡ سُجَّدٗا وَقِيَٰمٗا ٦٤ وَٱلَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصۡرِفۡ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ٦٥ إِنَّهَا سَآءَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ٦٦ وَٱلَّذِينَ إِذَآ
أَنفَقُواْ لَمۡ يُسۡرِفُواْ وَلَمۡ يَقۡتُرُواْ وَكَانَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ قَوَامٗا ٦٧

56 **O, trimisule, și Noi te-am trimis să dai vești bune celor care cred și fac fapte frumoase, și să-i avertizezi pe cei care nu cred și păcătuiesc.**

57 **O, trimisule, spune: „Eu nu vă cer o răsplată pentru a vă propovădui mesajul, ci numai acela care voiește să-l mulțumească pe Domnul său, cheltuind de dragul Său."**

58 **O, trimisule, pune-ți încrederea în Cel Veșnic Viu, care nu moare niciodată, și pomenește-L, înălțându-i Lui laudă. El este Bineștiutor al păcatelor robilor Săi, nimic din ceea ce îi privește pe ei nu Îi este ascuns Lui, și El îi va răsplăti.**

59 **El este Cel care a creat cerurile și pământul și ceea ce este între ele în șase zile, iar apoi El, Cel Preamăret și Preaînalt, s-a ridicat deasupra Tronului Său, într-o manieră demnă de măreția Sa, Cel Milostiv. O, trimisule, întreabă despre aceasta pe cineva bine știutor, și acela este Allah, Cel care Știe totul, și nimic nu îi este Lui ascuns.**

60 **Și dacă li se zice necredincioșilor „Prosternați-vă dinaintea Celui Milostiv", ei răspund: „Și ce este Cel Milostiv? Ne poruncești tu să ne prosternăm Lui când noi nu Îl cunoaștem?" Și această poruncă a Lui pentru ca ei să se prosterneze le sporește depărtarea de credința în Allah.**

61 **Binecuvântat este Cel ce a făcut constelații în cer, pentru stele și planete, și a pus Soarele pe cer, care emite lumină, asemenea unei candele și o Lună ce luminează pământul, cu o lumină reflectată din lumina Soarelui.**

62 **Și El este Cel care a făcut ca noaptea și ziua să urmeze una după alta, și pentru acela care voiește să ia aminte la semnele lui Allah și să se lase călăuzit, sau voiește să-și arate mulțumirea pentru binecuvântările Sale.**

Și când Allah a menționat pe necredincioșii care resping credința în Allah și supunerea față de El, în această sură, El a menționat și atributele robilor Săi credincioși, care se grăbesc către adorarea Sa, și a spus:

63 **Robii Celui Milostiv sunt aceia care merg pe pământ cu smerenie, iar atunci când cei neștiutori li se adresează, ei nu răspund ci aceeași moneda, ci le întorc vorbe bune și nu le pricinuiesc niciun neajuns.**

64 **Aceia care petrec noaptea prosternându-se pe frunțile lor, și în picioare, rugându-se dinaintea Domnului lor.**

65 **Aceia care spun, în rugile către Domnul lor: „Doamne, ține departe de noi chinul Gheenei, căci chinul ei este veșnic și menit celor care mor în necredință".**

66 **Ce locuință rea pentru cei ce stau în ea și ce rău loc de ședere este ea!**

67 **Aceia care, atunci când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori nici zgârciți în a oferi celor în nevoie dintre ei înșiși sau dintre alții, ci fac aceasta găsind calea de mijloc între extravaganță și zgârcenie.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cel care cheamă la calea lui Allah nu cere răsplată de la oameni.

2 - Afirmarea faptului că Allah s-a ridicat deasupra Tronului Său, însă într-o manieră demnă de măreția Sa.

3 - Cel mai Milostiv - Ar-Rahman - este unul dintre frumoasele nume ale lui Allah, și nimeni nu are acest nume alături de El. Acesta se referă la unul dintre atributele sale, Mila.

4 - Succesiunea nopții și a zilei ajută robul să compenseze pentru actele de adorare pe care le-a ratat în acest interval.

5 - Smerenia, răbdarea și actele de adorare față de Allah în vremea în care oamenii sunt neglijenți, frica față de El și modestia în a cheltui între extravaganță și zgârcenie, reprezintă atribute ale robilor lui Allah.

68 Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah, și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, cu permisiunea lui Allah, precum uciderii criminalului, sau a apostatului, sau a celui căsătorit ce comite adulter, și aceia care nu preacurvesc, căci acela care face aceste păcate majore va afla pedeapsa pentru ele în Viața de Apoi.

69 Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în pedeapsă, disprețuit.

70 Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; căci acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune. Iar Allah este Iertător, Îndurător cu robii Săi.

71 Iar acela care se căiește și săvârșește fapte bune și se întoarce la Allah prin înfăptuirea de fapte frumoase și evitând păcatele, aceluia îi este acceptată căința.

72 Aceia care nu fac mărturie mincinoasă, și nu intră în locurile de păcătuire și în cele interzise, și dacă trec pe lângă clevetiri și pe lângă faptele fără folos, trec grăbindu-se, cu vrednicie pentru sufletele lor, evitându-le.

73 Și aceia care, atunci când le sun1hii noștri, făcându-i să urmeze calea cea dreaptă, și fă-ne pe noi căpetenii ale adevărului pentru cei evlavioși, pe care noi să îi conducem."

74 Aceia care sunt descriși de aceste atribute vor avea drept răsplată cel mai înalt loc din Paradis, datorită răbdării lor și statorniciei în adorarea lui Allah. Aici ei vor fi întimpinați cu saluturi și cu pace de către îngeri, și vor fi la adăpost de orice suferință.

75 În el vor rămâne veșnic. Ce frumoasă locuință și loc de odihnă, și ce frumos loc de ședere!

76 O, trimisule, spune celor care resping credința și insistă în nelegiuirea lor: „Nu se sinchisește de voi Domnul meu căci adorarea voastră nu îi este Lui de niciun folos, ci pentru că unii dintre supușii Săi se roagă la El, invocându-L și adorându-L. Însă voi ați socotit mincinos trimisul care v-a venit de la Domnul vostru, și pedeapsa pentru tăgăduire este inevitabilă."

وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ
ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ
يَلۡقَ أَثَامٗا ٦٨ يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ
فِيهِۦ مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا
فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧٠ وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ
إِلَى ٱللَّهِ مَتَابٗا ٧١ وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّواْ
بِٱللَّغۡوِ مَرُّواْ كِرَامٗا ٧٢ وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِـَٔايَٰتِ
رَبِّهِمۡ لَمۡ يَخِرُّواْ عَلَيۡهَا صُمّٗا وَعُمۡيَانٗا ٧٣ وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا هَبۡ لَنَا مِنۡ أَزۡوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعۡيُنٖ وَٱجۡعَلۡنَا
لِلۡمُتَّقِينَ إِمَامًا ٧٤ أُوْلَٰٓئِكَ يُجۡزَوۡنَ ٱلۡغُرۡفَةَ بِمَا صَبَرُواْ
وَيُلَقَّوۡنَ فِيهَا تَحِيَّةٗ وَسَلَٰمًا ٧٥ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ
حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ٧٦ قُلۡ مَا يَعۡبَؤُاْ بِكُمۡ رَبِّي
لَوۡلَا دُعَآؤُكُمۡۖ فَقَدۡ كَذَّبۡتُمۡ فَسَوۡفَ يَكُونُ لِزَامَۢا ٧٧

آياتها ٢٢٧ سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ترتيبها ٢٦

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintre atributele robilor Celui Milostiv se numără: depărtarea de politeism, a evita omorârea vreunui suflet fără drept, a se ține departe de adulter și falsitate, a primi îndemnare din semnele lui Allah, și a face rugi.

2 - Căința sinceră implică delăsarea de păcat și împlinirea de fapte bune.

3 - Răbdarea este un motiv de intrare în cel mai înalt nivel al Paradisului.

4 - Allah nu are nicio nevoie de necredincioși.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٣٧ طسٓمٓ ١ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢ لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا
يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ٣ إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ
أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ٤ وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ مُحۡدَثٍ
إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ٥ فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ
بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٦ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَمۡ أَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ
كَرِيمٍ ٧ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ٨ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٩ وَإِذۡ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئۡتِ ٱلۡقَوۡمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَۚ أَلَا يَتَّقُونَ ١١ قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَخَافُ
أَن يُكَذِّبُونِ ١٢ وَيَضِيقُ صَدۡرِي وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِي فَأَرۡسِلۡ
إِلَىٰ هَٰرُونَ ١٣ وَلَهُمۡ عَلَيَّ ذَنۢبٞ فَأَخَافُ أَن يَقۡتُلُونِ ١٤ قَالَ
كَلَّاۖ فَٱذۡهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسۡتَمِعُونَ ١٥ فَأۡتِيَا فِرۡعَوۡنَ
فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦ أَنۡ أَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
١٧ قَالَ أَلَمۡ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدٗا وَلَبِثۡتَ فِينَا مِنۡ عُمُرِكَ سِنِينَ
١٨ وَفَعَلۡتَ فَعۡلَتَكَ ٱلَّتِي فَعَلۡتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩

Surat Aş-şu'ara

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Opoziția față de cei care insistă în a respinge calea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care vorbesc de rău mesajul său și îi subestimează statutul.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ta. Sin. Mim, explicații asemănătoare au fost consemnate la începutul Surat Al-Baqara.
(2) Acestea sunt versetele Cărții care diferențiază adevărul de minciună. (3) O, trimisule, poate că sufletul tău este chinuit de mâhnire, dorind cu ardoare ca tu să-i călăuzești. (4) Dar de am voi, am face Noi să coboare din cer peste ei un semn, am face-o, și atunci gâturile lor s-ar încovoia de umilință. Însă Noi nu facem aceasta, pentru a-i încerca, dacă ei cred în cele nevăzute.
(5) Însă atunci când le vine politeiștilor un mesaj nou revelat de la Cel Milostiv, cu dovezile sale limpezi care arată Unicitatea și adevărul Coranului, ei se întorc de la auzul lui și de la credința în el. (6) Ei au luat drept minciună tot ceea ce le-a adus trimisul lor, însă ei vor ști în curând adevărul asupra celor de care și-au bătut joc, și-și vor primi pedeapsa. (7) Ei se încăpățânează în necredința lor, și nu se uită la pământ și la nenumăratele soiuri de plante care arată atât de frumos și au multe beneficii. (8) În plantarea numeroaselor feluri de plante este un semn clar al Puterii lui Allah, care demonstrează abilitatea Celui care le-a făcut să crească de a învia morții, însă cei mai mulți dintre ei nu cred. (9) O, trimisule, și Domnul tău este cel Atotputernic, pe care nimeni nu îl poate supune, și El este Cel mai Milostiv cu robii Săi. (10) O, trimisule, adu-ți aminte când Domnul tău l-a chemat pe Moise, poruncindu-i să meargă la neamul nelegiuiților, pentru necredința lor și sclavia în care îi încătușaseră pe oamenii neamului lui Moise. (11) Aceștia sunt cei din neamul lui Faraon, cărora Moise să le poruncească să se teamă de Allah, cu bunătatea, și să aplice poruncile Sale și să se ferească de ceea ce El a interzis. (12) Moise (pacea fie asupra sa) a spus: „Mă tem că ei mă vor acuza de minciună după ce le voi spune despre Tine.
(13) Și pieptul meu se va strânge datorită faptului că ei nu vor crede în mine. Și limba mea s-ar putea să nu își dea drumul cu ușurință când voi vorbi, așadar trimite-l pe Gavriil (pacea fie asupra sa) la fratele meu Aaron, ca să mă ajute. (14) Și ei mă învinuiesc pe mine de o crimă, căci am ucis un om și mă tem că ei mă vor omorî."
(15) Allah i-a spus lui Moise (pacea fie asupra sa): „Ei nu te vor omorî, nicidecum. Așadar, mergi împreună cu fratele tău, Aaron, cu semnele Noastre, ce arată adevărul. Noi suntem alături de tine, sprijinindu-te și ajutându-te în ceea ce spui și ceea ce se spune despre tine, și nimic nu ne este Nouă ascuns."
(16) Așadar, mergeți amândoi la Faraon, și spuneți-i: „Noi suntem trimiși de Domnul lumilor,
(17) Trimite cu noi pe copiii lui Israel." (18) Faraon i-a spus lui Moise (pacea fie asupra sa): „Oare nu te-am crescut printre noi când erai un copil, și nu ai stat tu în palatul nostru ani mulți? Așadar, ce te-a făcut să pretinzi că ești profet? (19) Și tu ai făcut o faptă grea atunci când l-ai ucis pe bărbatul coptic pentru a ajuta pe unul dintre oamenii neamului tău, și tu ești nerecunoscător pentru bunătatea mea asupra ta.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dorința trimisului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-i călăuzi pe oameni. 2 - Afirmarea atributului manrei al lui Allah. 3 - Importanța indulgenței, răbdării și elocvenței predicatorului. 4 - Chemarea profeților reprezintă o cale de eliberare de înrobirea față de oricine altcineva în afara lui Allah. 5 - Faraon a adus ca dovadă împotriva mesajului lui Moise faptul că acesta omorâse un om. Moise a recunoscut această faptă, și ea nu este considerată o scuză care să justifice necredința lui Faraon.

قَالَ فَعَلۡتُهَآ إِذٗا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ٢٠ فَفَرَرۡتُ مِنكُمۡ لَمَّا خِفۡتُكُمۡ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكۡمٗا وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢١ وَتِلۡكَ نِعۡمَةٞ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنۡ عَبَّدتَّ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٢٢ قَالَ فِرۡعَوۡنُ وَمَا رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ
٢٣ قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ
٢٤ قَالَ لِمَنۡ حَوۡلَهُۥٓ أَلَا تَسۡتَمِعُونَ ٢٥ قَالَ رَبُّكُمۡ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ
ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٦ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِيٓ أُرۡسِلَ إِلَيۡكُمۡ لَمَجۡنُونٞ
٢٧ قَالَ رَبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ
٢٨ قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذۡتَ إِلَٰهًا غَيۡرِي لَأَجۡعَلَنَّكَ مِنَ ٱلۡمَسۡجُونِينَ
٢٩ قَالَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكَ بِشَيۡءٖ مُّبِينٖ ٣٠ قَالَ فَأۡتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٣١ فَأَلۡقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ٣٢
وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيۡضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ٣٣ قَالَ لِلۡمَلَإِ حَوۡلَهُۥٓ
إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٞ ٣٤ يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُم
بِسِحۡرِهِۦ فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ ٣٥ قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَٱبۡعَثۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ
حَٰشِرِينَ ٣٦ يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٖ ٣٧ فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ
لِمِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ٣٨ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلۡ أَنتُم مُّجۡتَمِعُونَ ٣٩

20 Moise (pacea fie asupra sa) i-a spus lui Faraon, admițând: „Am omorât un om și am fost neștiutor înainte ca revelația să vină la mine.

21 Așadar, am fugit din tărâmul tău, la Madyan, după ce l-am ucis pe acel om, căci m-am temut ca voi să nu mă omorâți. Însă Domnul meu mi-a dat știință și m-a făcut pe mine unul dintre trimișii Săi.

22 Tu m-ai crescut fără a mă înrobi, și i-ai făcut sclavi pe oamenii neamului lui Israel, aceasta este o favoare pe care tu mi-ai făcut-o, însă ea nu înseamnă ca eu să nu te chem pe tine.

23 Faraon i-a spus lui Moise: „Și ce este Stăpânul lumilor, al cărui profet pretinzi că ești tu?”

24 Moise a zis, răspunzându-i lui Faraon: “Domnul tuturor făpturilor este Domnul cerului și al pământului, și Domnul tuturor lucrurilor dintre ele, dacă voi sunteți convinși că El este Stăpânul, atunci adorați-L numai pe El.”

25 Faraon a spus dregătorilor neamului sau: „Voi nu auziți răspunsul lui, și minciunile pe care le pretinde?”

26 Moise a spus: „Domnul meu și Domnul strămoșilor voștri cei dintâi.”

27 Faraon a zis: „Acesta care pretinde că este trimisul vostru, este un nebun. El nu știe ce vorbește, și spune ceea ce nu pricepe.”

28 Moise a spus: „Domnul pe care eu te chem să îl adori este Stăpânul răsăritului și al apusului, și al tuturor celor cuprinse intre ele, dacă tu pricepi.”

29 Faraon i-a răspuns lui Moise, neputând aduce vreo dovadă: „Dacă vei adora orice dumnezeu în afară de mine, te voi arunca negreșit în închisoare.”

30 Moise (pacea fie asupra sa) i-a replicat lui Faraon, zicând: „Mă vei face pe mine dintre cei întemnițați, dacă îți voi arăta ceva care să demonstreze adevărul cu care am venit?”

31 El a zis: „Arată-l, dacă ceea ce spui este adevărat.”

32 Așadar Moise și-a aruncat toiagul pe pământ, și acesta s-a prefăcut deodată într-un șarpe învederat, limpede pentru toți cei care priveau.

33 Și apoi și-a pus mâna în veșmântul său, și aceasta nu era albă, însă atunci când a scos-o, era albă precum albeața luminii, fără să fi suferit de vreo boală, precum lepra, și era limpede pentru tot cei ce priveau.

34 Faraon a spus dregătorilor din jurul său: „Acest om este un vrăjitor, versat în știința magiei.

35 El vrea să vă scoată din pământul vostru prin vrăjitorie. Așadar, ce să facem cu el?

36 Ei i-au spus: „Amână-l pe el și pe fratele lui pentru o vreme, și întârzie pedeapsa lor. Între timp, trimite în toate orașele Egiptului după toți magicienii.

37 Și adu la tine toți vrăjitorii renumiți.”

38 Așadar, Faraon a adunat vrăjitorii pentru întâlnirea într-un loc și într-o dată stabilită.

39 Și oamenilor li s-a spus: „V-ați adunat aici să vedeți dacă învingătorul va fi Moise, sau de vor câștiga vrăjitorii.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Greșelile făcute în trecut de cel care cheamă la calea lui Allah nu înseamnă că el nu trebuie să cheme pe cel care i-a greșit sau care i-a făcut o favoare.

2 - Luarea măsurilor necesare de protecție împotriva dușmanilor nu contrazice credința și punerea încrederii în Allah.

3 - Făpturile sunt un semn al divinității și Unicitatii lui Allah.

4 - Scuzele nefondate sunt semne ale practicilor violente.

5 - Instigarea populației împotriva oamenilor credinței este abordarea tiranilor.

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ٤٠ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ
قَالُواْ لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ٤١ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ٤٢ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُواْ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ
٤٣ فَأَلْقَوْاْ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُواْ بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
ٱلْغَٰلِبُونَ ٤٤ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
٤٥ فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ٤٦ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٤٧
رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٤٨ قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُۥ
لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ٤٩ قَالُواْ لَا ضَيْرَ إِنَّآ
إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ٥٠ إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ
ثلاثة أرباع الحزب ٣٧ أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٥١ ۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم
مُّتَّبَعُونَ ٥٢ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ٥٣ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٤ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ ٥٥ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ
٥٦ فَأَخْرَجْنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ٥٧ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٥٨
كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَٰهَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٥٩ فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ٦٠

(40) Ca să-i urmăm pe magicieni în religia lor, dacă ei câştigă?”
(41) Aşadar, când vrăjitorii au venit să se întreacă cu Moise, ei i-au zis: „Vom avea noi o răsplată materială sau imaterială, dacă vom învinge pe Moise.”
(42) Faraon le-a răspuns: „Da, desigur, veți fi răsplătiți, și dacă veți câștiga, veți fi dintre apropiații mei ocupând funcții înalte.”
(43) Moise le-a spus, încrezându-se în faptul că va învinge, știind că ceea ce are el nu este magie: „Aruncați ceea ce voiți dintre frânghii și toiege.”
(44) Așadar ei și-au aruncat frânghiile și toiegele, și au spus în timp ce le aruncau: „Jurăm pe puterea lui Faraon, noi vom fi biruitori!”
(45) Apoi Moise a aruncat toiagul său, și acesta s-a transformat într-un șarpe, înghițind tot ceea ce ei au născocit.
(46) Când vrăjitorii au văzut că toiagul a înghițit toată magia lor, ei au căzut la pământ, prosternându-se.
(47) Ei au spus: „Am crezut în Domnul întregii făpturi.”
(48) Domnul lui Moise și Aaron (pacea fie asupra lor).
(49) Apoi, Faraon a spus, refuzând credința vrăjitorilor: „Ați crezut în Moise fără ca eu să vă dau voie?! Cu siguranță, Moise este căpetenia voastră, care v-a învățat vrăjitoria, și voi ați uneltit împreună, să scoateți pe oamenii Egiptului din pământul lor. Însă curând voi veți vedea pedeapsa pe care o voi da pentru voi. Cu siguranță, am să vă tai mâinile și picioarele în cruciș, retezându-vă piciorul drept și mâna stânga, sau invers. Și vă voi lăsa să muriți, răstigniți pe trunchiurile palmierilor, și nu vă voi cruța pe niciunul.”
(50) Vrăjitorii i-au spus lui Faraon: “Nu este niciun neajuns în ceea cu care tu ne amenințí, că ne vei tăia membrele și ne vei răstigni în această viață, căci pedeapsa ta nu va dăinui, și noi ne vom întoarce la Domnul nostru, și El ne va îngădui să intrăm sub Mila Sa.
(51) Noi ne dorim ca Domnul nostru să ne ierte păcatele noastre de dinainte, pe care le-am înfăptuit în trecut, ca să devenim dintre credincioșii cei dintâi.
(52) Prin revelație, Noi i-am spus lui Moise două aspecte: I-am poruncit să plece împreună cu fiii lui Israel noaptea, căci altfel Faraon și oștenii lui îi vor urmări și îi vor întoarce înapoi.
(53) Apoi Faraon a trimis solii în toate cetățile, pentru a-și aduna forțele și a-i întoarce pe oamenii neamului lui Israel, când a știut că vor părăsi Egiptul.
(54) Faraon a spus, desconsiderând statutul poporului lui Israel: „Aceștia sunt un grup mic.
(55) Și ei fac ceea ce ne mâniază pe noi.
(56) Însă noi suntem pregătiți și conștienți de aceasta.”
(57) Și Noi l-am scos pe Faraon și pe oamenii lui din tărâmul Egiptului, al cărui pământ avea grădini frumoase, izvoare și cursuri de apă.
(58) Cu bogății și case frumoase.
(59) Și i-am îndepărtat pe oamenii neamului lui Israel de asemenea binecuvântări și le-am făcut lor binecuvântări în pământul Levantului. (60) Și la răsăritul soarelui au plecat în urma lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Relația dintre oamenii falsității este reprezentată de interese materiale. 2 - Încrederea lui Moise în promisiunea Domnului său de a-i da izbânda. 3 - Credința vrăjitorilor este o dovadă a faptului că Allah este cel care întoarce inimile oamenilor, în conformitate cu voia Sa. 4 - Opresiunea și nelegiuirea sunt motive ce duc la terminarea stăpânirii.

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلۡجَمۡعَانِ قَالَ أَصۡحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدۡرَكُونَ ٦١
قَالَ كَلَّآۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ٦٢ فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ
ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡبَحۡرَۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرۡقٖ كَٱلطَّوۡدِ ٱلۡعَظِيمِ
٦٣ وَأَزۡلَفۡنَا ثَمَّ ٱلۡأٓخَرِينَ ٦٤ وَأَنجَيۡنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ
٦٥ ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ٦٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ٦٧ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٦٨
وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ إِبۡرَٰهِيمَ ٦٩ إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا تَعۡبُدُونَ
٧٠ قَالُواْ نَعۡبُدُ أَصۡنَامٗا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ٧١ قَالَ هَلۡ
يَسۡمَعُونَكُمۡ إِذۡ تَدۡعُونَ ٧٢ أَوۡ يَنفَعُونَكُمۡ أَوۡ يَضُرُّونَ ٧٣ قَالُواْ
بَلۡ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ٧٤ قَالَ أَفَرَءَيۡتُم مَّا كُنتُمۡ
تَعۡبُدُونَ ٧٥ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلۡأَقۡدَمُونَ ٧٦ فَإِنَّهُمۡ عَدُوّٞ لِّيٓ
إِلَّا رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٧ ٱلَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهۡدِينِ ٧٨ وَٱلَّذِي هُوَ
يُطۡعِمُنِي وَيَسۡقِينِ ٧٩ وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ ٨٠ وَٱلَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحۡيِينِ ٨١ وَٱلَّذِيٓ أَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي
يَوۡمَ ٱلدِّينِ ٨٢ رَبِّ هَبۡ لِي حُكۡمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ٨٣

61 Și când oamenii lui Faraon s-au întâlnit cu poporul lui Moise într-un fel în care se puteau vedea unii pe alții, unii dintre cei ce îl urmau pe Moise au spus: „Faraon și oștile lui ne vor urmări și noi nu le putem face față.”

62 Moise a spus oamenilor săi: „Situația nu stă așa cum vă imaginați voi, Domnul meu este cu mine, ajutându-mă și sprijinindu-mă, și El ne va arăta drumul către izbăvire.”

63 Și apoi Noi i-am revelat lui Moise două lucruri: Să lovească marea cu toiagul său, și el a lovit-o. Marea s-a despicat în douăsprezece cărări, în același număr ca și semințiile poporului lui Israel, și fiecare parte a mării a devenit ca o masă imensă și fermă a unui munte, unde apa nu va curge.

64 Și l-am făcut pe Faraon și pe oamenii săi să se apropie, până ce au intrat în mare, gândindu-se că drumul este bun de trecut.

65 Și noi l-am salvat pe Moise și pe toți cei care erau cu el dintre fii lui Israel, și niciunul nu a fost pierdut.

66 Și apoi Noi l-am înecat pe Faraon și pe cei ce erau cu el.

67 În despărțirea mării pentru Moise și în salvarea sa și pieirea lui Faraon și a oamenilor săi este un semn care arată sinceritatea lui Moise, însă majoritatea celor care îl urmau pe Faraon erau necredincioși.

68 O, trimisule, și Domnul tău este Cel Puternic, care răpune pe dușmanii Săi, și Cel mai Milostiv cu cei care se căiesc lui.

69 O trimisule, și aminteste-le povestea lui Avraam.

70 Când el a spus tatălui său, Azar, și poporului său: „Ce adorați în locul lui Allah?”

71 I-au răspuns oamenii neamului său: „Adoram idoli, și vom rămâne adorându-i.”

72 Avraam le-a zis: „Vă aud ei atunci când îi chemați?

73 Sau vă aduc vouă foloase dacă îi ascultați, sau vă aduc neajunsuri dacă nu le dați ascultare?”

74 Au spus: „Nu ne aud dacă îi chemăm, și nu ne aduc vreun folos dacă îi ascultăm și nici nu pe pricinuiesc vreun neajuns dacă nu le dăm ascultare, dar noi i-am aflat pe părinții noștri adorându-i, și noi îi imităm.”

75 Avraam a spus: „Înțelegeți voi, deci, pe cine ați adorat dintre idoli în locul lui Allah?

76 Și ce adorau părinții voștri dintâi, înainte.

77 Căci ei cu toții sunt dușmani mie, căci ei sunt falși, și numai Allah este Domnul tuturor făpturilor.

78 Cel care m-a creat pe mine este Cel care mă călăuzește.

79 Și numai El este cel care îmi asigură hrana când îmi este foame, și de băut când îmi e sete.

80 Și când sunt bolnav, El mă însănătoșește, și nimeni înafară de El.

81 Și El îmi va aduce moartea când viața mi se va sfârși, și mă va învia după aceea.

82 Și Cel care, sper, îmi va ierta greșelile în Ziua Judecății.”

83 Avraam a spus, rugându-se Domnului său: „O, Domnul meu, dă-mi înțelepciune în religie, și adună-mă cu cei dreptcredincioși dintre oameni și trimiși de dinainte de mine, și primește-mă pe mine în Paradis alături de ei.

Dintre beneficiile acestor versete:

1 - Allah este alături de robii săi credincioși, ajutându-i și sprijinindu-i și salvându-i din fața dezastrelor.
2 - Afirmarea atributelor onoarei și îndurării ale lui Allah.
3 - Pericolele urmării orbești.
4 - Speranța robului credincios în Domnul său este măreață.

وَٱجۡعَل لِّي لِسَانَ صِدۡقٖ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ٨٤ وَٱجۡعَلۡنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
ٱلنَّعِيمِ ٨٥ وَٱغۡفِرۡ لِأَبِيٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ٨٦ وَلَا تُخۡزِنِي يَوۡمَ
يُبۡعَثُونَ ٨٧ يَوۡمَ لَا يَنفَعُ مَالٞ وَلَا بَنُونَ ٨٨ إِلَّا مَنۡ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلۡبٖ
سَلِيمٖ ٨٩ وَأُزۡلِفَتِ ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ ٩٠ وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِلۡغَاوِينَ
٩١ وَقِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡبُدُونَ ٩٢ مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلۡ يَنصُرُونَكُمۡ
أَوۡ يَنتَصِرُونَ ٩٣ فَكُبۡكِبُواْ فِيهَا هُمۡ وَٱلۡغَاوُۥنَ ٩٤ وَجُنُودُ إِبۡلِيسَ
أَجۡمَعُونَ ٩٥ قَالُواْ وَهُمۡ فِيهَا يَخۡتَصِمُونَ ٩٦ تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي
ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٩٧ إِذۡ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٩٨ وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٩٩ فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ ١٠٠ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٖ ١٠١ فَلَوۡ
أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ فَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٠٢ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٠٣ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٤ كَذَّبَتۡ
قَوۡمُ نُوحٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٠٥ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٠٦
إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٠٧ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٠٨ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ
عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠٩ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ١١٠ ۞ قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلۡأَرۡذَلُونَ ١١١

الحِزْبُ ٣٨

84 Fă-mă pe mine să fiu pomenit de bine și cu laudă frumoasă de cei ce vor veni în secolele ce urmează. 85 Și fă-mă pe mine unul dintre moștenitorii Grădinii Tihnei, în care robii Tăi dreptcredincioșii sunt răsplătiți și în care sălășluiesc. 86 Și iartă-l pe tatăl meu, căci el este dintre cei rătăciți de la adevăr, din cauza politeismului.” Avraam s-a rugat pentru tatăl său înainte ca el să știe că acesta este unul dintre oamenii iadului, însă după ce a aflat acest aspect, el s-a delăsat de tatăl său și nu s-a mai rugat pentru el. 87 Și nu mă lăsa pe mine să fiu dintre cei umiliți în ziua în care oamenii sunt înviați pentru judecată. 88 Într-o Zi în care nici averea sa și nici copiii nu îi vor fi de niciun folos.

89 Ci numai cel care a venit cu inima curată, ce nu conține nici politeism și nici ipocrizie, și nici aroganță sau îngâmfare, ci îi vor fi benefici banii cheltuiți de dragul lui Allah, și copiii săi care s-au rugat pentru el.

90 Pentru cei dreptcredincioși, Grădina le va fi adusă aproape, urmând poruncilor Sale și evitând prohibițiile Sale.

91 Focul va fi arătat în Ziua Învierii celui nelegiuit, care s-a rătăcit de la adevărata religie.

92 Și li se va spune lor, cu reproș: „Unde sunt idolii pe care obișnuiați să îi adorați în locul lui Allah?

93 Îl adorați pe ei în locul lui Allah? Vă pot ei ajuta, îndepărtând pedeapsa de la voi, sau se pot ei ajuta pe ei înșiși?” 94 Apoi ei vor fi aruncați în Iad, unii peste alții, atât ei cât și cei care i-au dus în rătăcire. 95 Împreună cu toate ajutoarele lui Iblis, niciunul dintre ei nu va fi cruțat. 96 Necredincioșii ce obișnuiau să adore idoli în locul lui Allah, și să îi ia drept parteneri ai Lui, alături de El, se vor gâlcevi cu ceea ce adorau în afară de Allah, și vor spune: 97 „Pe Allah, noi am fost în rătăcire învederată. 98 Atunci când v-am luat pe voi drept egali cu Domnul lumilor, și v-am adorat în același fel cum îl adorăm pe El.

99 Și nimeni nu ne-a dus în eroare de la calea cea dreaptă în afară de nelegiuiți, aceia care ne-au chemat să adorăm pe alții în afara lui Allah. 100 Și nu este nimeni care să mijlocească pentru noi la Allah, și să ne scape de pedeapsa Lui. 101 Nici nu avem vreun prieten sincer care să ne apere și să mijlocească pentru noi. 102 Dacă am avea noi posibilitatea să ne întoarcem la viață, vom fi noi dintre credincioși.“ 103 În această poveste amintită a lui Avraam (pacea fie asupra sa) și în destinul necredincioșilor se află îndemnare, însă cei mai mulți dintre ei nu cred.

104 O, trimisule, și Domnul tău este Cel Puternic, care îi înfrânge pe vrăjmașii Săi, și Cel mai Milostiv cu cei care se căiesc dintre aceștia. 105 Oamenii lui Noe au tăgăduit profeții, respingându-l pe Noe. 106 Când Noe le-a spus lor: „Nu vă veți teme voi de Allah, renunțând la ceea ce adorați în afară de El? 107 Eu sunt un profet, vrednic de încredere și Allah m-a trimis la voi. Eu nu adaug și nici nu scot din cele pe care Allah mi le-a revelat. 108 Așadar, fiți cu teamă de Allah, împliniți poruncile Lui și evitați ceea ce El a oprit. 109 Eu nu cer nicio răsplată pentru cele pe care vi le transmit, recompensa mea este numai la Domnul tuturor făpturilor, și la nimeni altcineva. 110 Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce el a interzis.” 111 Oamenii din neamul său i-au răspuns: „O, Noe, să credem noi în tine și să împlinim cele cu care ai venit, în vreme ce pe tine te urmează cei mai neînsemnați oameni, și nu sunt printre ei nici căpetenii nici oameni de vază?”

Dintre beneficiile acestor versete: 1 - Importanța purificării inimii de boli precum invidia, îngâmfarea și aroganța. 2 - Atribuirea responsabilității urmării necredinței acelor care au îndemnat către aceasta nu va fi de niciun folos. 3 - A tăgădui pe unul dintre profeții lui Allah înseamnă a-i tăgădui pe toți. 4 - Utilizarea elocvenței stilului de a trece de la o poveste la un alt subiect și apoi a-l încheia cu prima povestire. Acest stil a fost folosit în amintirea poveștii lui Avraam (pacea fie asupra sa), trecând la subiectul Vieții de Apoi și apoi revenind la povestea lui Avraam și încheind cu ea.

قَالَ وَمَا عِلۡمِي بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٢ إِنۡ حِسَابُهُمۡ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّيۖ
لَوۡ تَشۡعُرُونَ ١١٣ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٤ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ
١١٥ قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمَرۡجُومِينَ ١١٦ قَالَ
رَبِّ إِنَّ قَوۡمِي كَذَّبُونِ ١١٧ فَٱفۡتَحۡ بَيۡنِي وَبَيۡنَهُمۡ فَتۡحٗا وَنَجِّنِي وَمَن
مَّعِيَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٨ فَأَنجَيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ
١١٩ ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا بَعۡدُ ٱلۡبَاقِينَ ١٢٠ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٢١ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٢ كَذَّبَتۡ
عَادٌ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٢٣ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤ إِنِّي لَكُمۡ
رَسُولٌ أَمِينٞ ١٢٥ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٢٦ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٧ أَتَبۡنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
ءَايَةٗ تَعۡبَثُونَ ١٢٨ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمۡ تَخۡلُدُونَ ١٢٩
وَإِذَا بَطَشۡتُم بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِينَ ١٣٠ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٣١
وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِيٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعۡلَمُونَ ١٣٢ أَمَدَّكُم بِأَنۡعَٰمٖ وَبَنِينَ
١٣٣ وَجَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ١٣٤ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ
١٣٥ قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَوَعَظۡتَ أَمۡ لَمۡ تَكُن مِّنَ ٱلۡوَٰعِظِينَ ١٣٦

112 Noe (pacea fie asupra sa) a zis: „Și ce știu eu ce obișnuiau să facă acei necredincioși? Eu nu sunt străjerul lor pentru a le socoti faptele.
113 Socoteala lor este numai la Allah, și nu la mine. Și El știe ce fac ei în mod public și în ascuns, dacă voi pricepeți, nu ați spune aceste vorbe.
114 Și eu nu am dreptul să îi alung din adunarea mea pe acei care cred, pentru a vă răspunde cerinței voastre, ca voi să credeți.
115 Eu am fost trimis numai ca să vă avertizez public de pedeapsa lui Allah.
116 Poporul sau i-a răspuns: „Dacă nu te oprești de la a ne chema, te vom insulta și te vom ucide cu pietre."
117 Noe a spus, rugându-se Domnului său: „O, Domnul meu, poporul meu m-a tăgăduit și nu a crezut în cele cu care Tu m-ai trimis.
118 Așadar judecă între mine și ei și nimicește-i, pentru persistența lor în minciună, și salvează-mă pe mine și pe cei care au crezut alături de mine, de cele cu care îi vei osândi pe necredincioși."
119 Și Noi am răspuns rugii sale, și l-am salvat pe el de cei care nu au crezut în el, în arca umplută cu oameni și animale.
120 Mai apoi Noi i-am înecat pe cei care au rămas în urma lui Noe.
121 În această poveste a lui Noe și a oamenilor neamului său, și în izbăvirea lui Noe și a credincioșilor ce erau alături de ei și nimicirea necredincioșilor din poporul său este un semn pentru cei care pricep, însă cei mai mulți dintre ei nu cred.
122 O, trimisule, El este Domnul tău, cel Măreț în Puterea Sa, care nimicește pe vrășmașii Săi, cel mai Milostiv cu cei care se căiesc. 123 Poporul lui 'Ad a tăgăduit trimișii atunci când l-au respins pe profetul lor, Hud (pacea fie asupra sa).
124 Și amintește-ți, când Hud le-a spus lor: „De ce nu vă temeți de Allah, îndepărtându-vă de la adorarea altor dumnezei în afară de El?
125 Eu sunt pentru voi un trimis de la Allah, demn de încredere, și nu adaug și nici nu scot din ceea ce Allah mi-a poruncit să vă transmit.
126 Deci temeți-vă de Allah și împliniți porunca Sa și evitați ceea ce El a oprit.
127 Eu nu vă cer nicio răsplată pentru ceea ce vă transmit, ci răsplata mea este la Domnul tuturor făpturilor, și la nimeni altcineva.
128 Clădiți voi pe fiecare culme un semn, cu bună știință și în van, fără niciun folos pentru viața voastră lumească, sau pentru Viața de Apoi?
129 Și vă purtați și zidiți palate ca și cum ați fi nemuritori în această viață.
130 Și când vă năpustiți asupra cuiva cu puterea mâinii sau a loviturii voastre, jefuiți fără milă și îndurare.
131 Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce el a interzis.
132 Înfricoșați-vă de mânia lui Allah, care v-a dat vouă binecuvântări pe care nici nu le cunoașteți.
133 El v-a dat vite și odrasle.
134 Și v-a dat grădini și pâraie curgătoare. 135 O, neam al meu, eu mă tem pentru voi de pedeapsa unei Zile Mărețe. Aceasta este Ziua Judecății." 136 Oamenii neamului său i-au zis: „Pentru noi e totuna dacă ne previi sau nu, căci noi nu credem în tine, și ne vom întoarce la cele în care ne aflăm.

Dintre beneficiile acestor versete: **1- Întâietatea este a credincioșilor, chiar de ei sunt slabi sau săraci. 2 - Nimicirea nelegiuiților și salvarea credincioșilor este orânduirea lui Allah. 3 - Pericolul pentru cel ce se bazează pe această viață. 4 - Încăpățânarea necredincioșilor și insistența lor în a nu crede.**

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣٧ وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٨ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهۡلَكۡنَٰهُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٣٩
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٤٠ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٤١ إِذۡ
قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٤٣
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٤٤ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٥ أَتُتۡرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ١٤٦
فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ١٤٧ وَزُرُوعٖ وَنَخۡلٖ طَلۡعُهَا هَضِيمٞ ١٤٨
وَتَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا فَٰرِهِينَ ١٤٩ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
١٥٠ وَلَا تُطِيعُوٓاْ أَمۡرَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ١٥١ ٱلَّذِينَ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَلَا يُصۡلِحُونَ ١٥٢ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٥٣ مَآ أَنتَ
إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٥٤ قَالَ
هَٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ شِرۡبُ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ١٥٥ وَلَا تَمَسُّوهَا
بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥٦ فَعَقَرُوهَا فَأَصۡبَحُواْ
نَٰدِمِينَ ١٥٧ فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٥٨ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٥٩

137 Religia lui nu este altceva decât cea a celor de demult, și obiceiurile și manierele lor.
138 Și nu noi vom fi cei pedepsiți.”
139 Astfel ei au continuat să îl tăgăduiască pe profetul Hud (pacea fie asupra sa) și Noi i-am nimicit pentru tăgăduirea lor printr-un vânt uscat. Și în această nimicire este un avertisment pentru cei care pricep, însă cei mai mulți dintre ei nu cred.
140 O, trimisule, și Domnul tău este Cel Puternic, care izbândește împotriva vrășmașilor Săi, și Cel mai Milostiv cu cei care se căiesc.
141 Neamul lui Thamud i-au tăgăduit pe trimiși, respingându-l pe profetul Salih (pacea fie asupra sa).
142 Fratele lor întru descendență, Salih, le-a spus lor: „Nu vă veți teme voi de Allah, renunțând la ceea ce adorați în afară de El?
143 Eu sunt pentru voi un trimis de la Allah, demn de încredere, și nu adaug și nici nu scot din ceea ce Allah mi-a poruncit să vă transmit.
144 Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce el a interzis. Și dați-mi ascultare în cele pe care vi le poruncesc și cele pe care vi le opresc.
145 Eu nu vă cer nicio răsplată pentru ceea ce vă transmit, ci răsplata mea este la Domnul tuturor făpturilor, și la nimeni altcineva.
146 Oare vă doriți voi să fiți lăsați aici în siguranță, înconjurați de binecuvântări, și nu vă temeți?
147 În grădini și izvoare curgătoare. 148 Și plante și palmieri cu fructe moi, aproape coapte.
149 Și voi vă ciopliți din munți case în care să sălășluiți, și aveți un meșteșug măreț.
150 Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce el a interzis.
151 Și nu urmați îndemnarea celor fățarnici, comițând păcate.
152 Și care fac stricăciune pe pământ, răspândind nelegiuirea, și nu se căiesc, făcând fapte bune.”
153 Oamenii neamului său i-au spus: „Tu nu ești decât unul dintre cei ce au fost vrăjiți de multe ori până ce magia a pus stăpânire pe mintea lor, până ce și-au pierdut rațiunea.
154 Tu nu ești decât un om asemenea nouă, și nu ai nimic în plus, pentru a fi profet. Așadar, adu-ne nouă un semn care să arate că tu ești un trimis, dacă tu spui adevărul.”
155 Salih le-a răspuns, după ce Allah i-a dat un semn, și acela fiind cămila care a ieșit din stâncă: „Aceasta este cămila ce poate fi văzută dar nu poate fi atinsă. Ea are dreptul să se adape, și voi aveți dreptul să beți apă. Ea nu se va adăpa în ziua stabilită pentru voi, și voi să nu beți din ziua desemnată ei.
156 Și nu-i faceți ei vreun rău, lovind-o sau omorând-o, căci voi veți primi pedeapsa nimicirii, într-o zi măreață datorită calamității ce vă va fi trimisă.
157 Însă ei s-au învoit s-o ucidă. Apoi cel mai nelegiuit dintre ei a ucis-o, după care ei au fost cuprinși de remușcare pentru fapta lor, știind că pedeapsa se vă abate asupra lor cu siguranță, însă regretul în fața pedepsei ce se zărește deja nu aduce niciun beneficiu.
158 Însă osânda cutremurului și a strigătului asurzitor i-a cuprins. În acest semn este îndemnare, însă cei mai mulți dintre ei nu cred. 159 O, trimisule, și Domnul tău cel Puternic înfrânge pe vrășmașii Săi, și El este Cel mai Milostiv cu aceia dintre ei care se căiesc.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Binecuvântările succesive alături de necredință reprezintă o modalitate de conducere, pas cu pas, către pieire. 2 - Reamintirea binecuvântărilor reprezintă o cale către speranța în credință și întoarcerea la ea a robului lui Allah. 3 - Păcatele sunt motivele stricăciunii pe pământ.**

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٦٠ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
١٦١ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٦٢ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٦٣ وَمَآ
أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٤
أَتَأۡتُونَ ٱلذُّكۡرَانَ مِنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٥ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمۡ رَبُّكُم
مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُمۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٌ عَادُونَ ١٦٦ قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰلُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُخۡرَجِينَ ١٦٧ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلۡقَالِينَ ١٦٨
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهۡلِي مِمَّا يَعۡمَلُونَ ١٦٩ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ ١٧٠
إِلَّا عَجُوزٗا فِي ٱلۡغَٰبِرِينَ ١٧١ ثُمَّ دَمَّرۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ١٧٢ وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِم
مَّطَرٗاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلۡمُنذَرِينَ ١٧٣ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم
مُّؤۡمِنِينَ ١٧٤ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٧٥ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ
لۡـَٔيۡكَةِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٧٦ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ شُعَيۡبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٧٧ إِنِّي لَكُمۡ
رَسُولٌ أَمِينٞ ١٧٨ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٧٩ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٨٠ ۞أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا ربع الحزب ٣٨
تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ ١٨١ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِ ١٨٢
وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ١٨٣

(160) Oamenii lui Lot i-au tăgăduit pe trimiși.
(161) Fratele lor, Lot, le-a spus: „Nu vă veți teme voi de Allah, părăsind politeismul, din frică față de El?
(162) Eu sunt pentru voi un trimis de la Allah, demn de încredere, și nu adaug și nici nu scot din ceea ce Allah mi-a poruncit să vă transmit.
(163) Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce El a interzis.
(164) Eu nu vă cer nicio răsplată pentru ceea ce vă transmit, ci răsplata mea este la Domnul tuturor făpturilor, și la nimeni altcineva.
(165) Oare mergeți voi la bărbați, apropiindu-vă de ei în intimitate?
(166) Și le părăsiți pe cele pe care Allah le-a creat pentru a vă satisface nevoile împreună, pe soțiile voastre? Însă voi sunteți un popor care întrece limitele impuse de Allah, prin această rătăcire.”
(167) Oamenii neamului său i-au spus: „O, Lot, dacă tu nu te oprești din a condamna și a ne porunci să renunțăm la acest act, noi vă vom alunga din cetate, atât pe tine cât și pe cei care te urmează.”
(168) Lot le-a răspuns: „Eu urăsc și disprețuiesc ceea ce faceți voi.”
(169) El a spus, rugându-se la Domnul său: „O, Domnul meu, izbăvește-mă pe mine și pe familia mea de pedeapsa ce îi va ajunge pentru faptele lor.”
(170) Așadar, Noi am răspuns rugii sale și l-am izbăvit pe el și pe familia lui.
(171) Afară de soția sa, care era necredincioasă, și a fost dintre cei pierduți.
(172) Și după ce Lot și familia lui au ieșit din cetate (Sodoma), Noi am distrus-o cu desăvârșire.
(173) Noi am pogorât asupra lor ploaia de pietre, și ce rea ploaie a fost ea pentru cei care au fost preveniți asupra acestei pedepse, datorită imoralității acțiunilor lor. Și ei au fost avertizați asupra acestei pedepse, dacă vor continua să facă nelegiuirea lor.
(174) În această pedeapsă ce a fost trimisă oamenilor neamului lui Lot pentru faptele lor rele este îndemnare, însă cei mai mulți dintre ei nu cred.
(175) O, trimisule, și Domnul tău cel Puternic înfrânge pe vrășmașii Săi, și El este Cel mai Milostiv cu aceia dintre ei care se căiesc.
(176) Tovarășii cetății cu pomi răsuciți în apropiere de Madyan au tăgăduit trimișii atunci când l-au respins pe profetul lor.
(177) Când profetul lor Șuayb le-a spus: „Nu vă veți teme voi de Allah, părăsind politeismul, din frică față de El?
(178) Eu sunt pentru voi un trimis de la Allah, demn de încredere, și nu adaug și nici nu scot din ceea ce Allah mi-a poruncit să vă transmit.
(179) Așadar, temeți-vă de Allah și împliniți poruncile Sale, și depărtați-vă de ceea ce el a interzis.
(180) Eu nu vă cer nicio răsplată pentru ceea ce vă transmit, ci răsplata mea este la Domnul tuturor făpturilor, și la nimeni altcineva.
(181) Dați măsura dreaptă atunci când vindeți oamenilor, și nu fiți dintre cei care micșorează măsura atunci când vând.
(182) Și cântăriți, când cântăriți altora, folosind balanța dreaptă.
(183) Și nu scădeți drepturile oamenilor, nici nu faceți stricăciune pe pământ, păcătuind.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Homosexualitatea este o abatere de la natura înnăscută dreaptă a omului și o faptă foarte rea. 2 - Atunci când membri casei sale sunt dintre păcătoși și necredincioși, aceasta reprezintă o încercare pentru cel ce cheamă la calea lui Allah. 3 - Relațiile din viața lumească nu vor fi de niciun beneficiu dacă nu au fost însoțite de credința, și nu vor fi de folos oamenilor când pedeapsa este trimisă.**
4 - Obligația de a fi drept în cântărire și interzicerea fraudei.

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلۡجِبِلَّةَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٨٤ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ
ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٨٥ وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ
ٱلۡكَٰذِبِينَ ١٨٦ فَأَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٨٧ قَالَ رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٨٨ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمِ ٱلظُّلَّةِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ١٨٩
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٩٠ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٩١ وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٩٢ نَزَلَ بِهِ
ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ ١٩٣ عَلَىٰ قَلۡبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ١٩٤ بِلِسَانٍ
عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ ١٩٥ وَإِنَّهُۥ لَفِي زُبُرِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٩٦ أَوَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ ءَايَةً
أَن يَعۡلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُاْ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٩٧ وَلَوۡ نَزَّلۡنَٰهُ عَلَىٰ بَعۡضِ ٱلۡأَعۡجَمِينَ
١٩٨ فَقَرَأَهُۥ عَلَيۡهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ مُؤۡمِنِينَ ١٩٩ كَذَٰلِكَ سَلَكۡنَٰهُ
فِي قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٠٠ لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ
ٱلۡأَلِيمَ ٢٠١ فَيَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٠٢ فَيَقُولُواْ
هَلۡ نَحۡنُ مُنظَرُونَ ٢٠٣ أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ٢٠٤ أَفَرَءَيۡتَ
إِن مَّتَّعۡنَٰهُمۡ سِنِينَ ٢٠٥ ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُواْ يُوعَدُونَ ٢٠٦

(184) Şi fiţi cu teamă faţă de Cel care v-a creat şi care a creat generaţiile de dinainte, fiind cu frică de El şi de pedeapsa ce se poate abate asupra voastră.
(185) Neamul lui Şuayb i-a răspuns: „Tu nu eşti decât unul dintre cei ce au fost vrăjiţi de multe ori până ce magia a pus stăpânire pe mintea lor, până ce şi-au pierdut raţiunea.
(186) Tu nu eşti decât un om asemenea nouă, şi nu ai nimic în plus, pentru a fi profet, aşadar cum poţi fi tu trimis? Şi noi credem că nu eşti decât un mincinos atunci când pretinzi că eşti profet.
(187) Fă, deci, să cadă peste noi o bucată din cer, dacă spui adevărul."
(188) Şuayb le-a spus: „Domnul meu ştie cel mai bine ceea ce faceţi voi din politeism, şi păcate, şi nimic dintre faptele voastre nu Îi sunt ascunse Lui."
(189) Însă ei au continuat să îl tăgăduiască. Apoi o pedeapsă măreaţă a unei zile cu umbră dăinuitoare a unui nor i-a ajuns, într-o zi cu temperatură ridicată. Şi a plouat peste ei cu foc şi văpaie în ziua pieirii lor, o zi măreaţă şi groaznică.
(190) În această poveste, în nimicirea neamului lui Şuayb, este un semn pentru cei ce iau aminte, însă cei mai multi dintre ei nu cred.
(191) O, trimisule, şi Domnul tău cel Puternic înfrânge pe vrăşmaşii Săi, şi El este Cel mai Milostiv cu aceia dintre ei care se căiesc.
(192) Acest Coran revelat lui Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este pogorât de Domnul întregii făpturi.
(193) A fost pogorât cu Duhul Credinţei şi Adevărului, îngerul Gavriil (pacea fie asupra sa).
(194) O, trimisule, a fost trimisă peste inima ta, ca tu să fii dintre trimişii care avertizează pe oameni, şi îi fac să se teamă de pedeapsa lui Allah.
(195) Pogorât într-o limbă arabă limpede.
(196) Şi acest Coran este pomenit în Scripturile oamenilor de dinainte, Cărţile revelate aducând veşti bune despre el.
(197) Oare nu este el un semn pentru aceşti necredincioşi, care arată adevărul tău, că învăţaţii neamului lui Israel cunosc adevărul din ceea ce îţi este trimis ţie, precum Abdullah ibn Salam.
(198) Şi dacă am fi revelat Noi Coranul acelor nearabi, care nu vorbesc limba arabă.
(199) Şi el li l-ar fi recitat acestora, ei nu ar fi crezut în el, căci ar fi spus: "Noi nu îl înţelegem", aşadar ei să fie mulţumitori că le-al fost trimis Coranul în limba lor.
(200) Astfel am lăsat noi tăgăduirea şi necredinţa să între în inimile nelegiuiţilor.
(201) Ei nu vor schimba cele în care se găsesc din necredinţă, şi nu cred, până ce nu văd pedeapsa cea dureroasă.
(202) Însă pedeapsa va veni la ei deodată, şi nu o vor percepe până ce nu îi va învălui.
(203) Apoi vor spune, când pedeapsa se va abate asupra lor deodată, cuprinşi de regret: „Vom primi noi răgaz pentru căinţă?"
(204) Oare nu grăbesc ei osânda Noastră, spunând: „Nu vom crede noi în tine până ce nu vei face să cadă peste noi bucăţi din cer?"
(205) O trimisule, spune, dacă i-am lăsa Noi pe necredincioşii care au tăgăduit credinţa, să se bucure de binecuvântări
pentru o perioadă îndelungată. (206) Iar după această perioadă în care s-au bucurat de binecuvântări, pedeapsa ce
le-a fost promisă se abate asupra lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cu cât musulmanul studiază mai mult limba arabă, cu atât va înţelege mai bine Coranul. 2 - Aducerea dovezilor împotriva idolatrilor din ceea ce oamenii drepţi dintre oamenii Cărţi au, înseamnă a admite faptul că acest Coran este de la Allah. 3 - Ceea ce necredincioşii au dintre binecuvântări în această viaţă este pentru a-i conduce, treptat, către ruină, şi nu reprezintă un statut al onoarei.

مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ ٢٠٧ وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا
لَهَا مُنذِرُونَ ٢٠٨ ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٢٠٩ وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ
ٱلشَّيَٰطِينُ ٢١٠ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيعُونَ ٢١١ إِنَّهُمۡ عَنِ
ٱلسَّمۡعِ لَمَعۡزُولُونَ ٢١٢ فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ٢١٣ وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ٢١٤ وَٱخۡفِضۡ
جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢١٥ فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي
بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٢١٦ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ٢١٧ ٱلَّذِي
يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ٢١٨ وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ٢١٩ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلۡعَلِيمُ ٢٢٠ هَلۡ أُنَبِّئُكُمۡ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ٢٢١ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ٢٢٢ يُلۡقُونَ ٱلسَّمۡعَ وَأَكۡثَرُهُمۡ كَٰذِبُونَ ٢٢٣
وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلۡغَاوُۥنَ ٢٢٤ أَلَمۡ تَرَ أَنَّهُمۡ فِي كُلِّ وَادٖ
يَهِيمُونَ ٢٢٥ وَأَنَّهُمۡ يَقُولُونَ مَا لَا يَفۡعَلُونَ ٢٢٦ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱنتَصَرُواْ مِنۢ
بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْۗ وَسَيَعۡلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٖ يَنقَلِبُونَ ٢٢٧

آياتها ٩٣ سُورَةُ النَّمۡلِ ترتيبها ٢٧

207 **Care ar fi folosul binecuvântărilor de care s-au bucurat în această viață? Căci aceste binecuvântări s-au sfârșit și nu vor afla nimic din ele.**

208 **Și noi nu am nimicit niciun neam, decât după ce le-am trimis lor un prevenitor, un profet și le-am pogorât Scriptura.**

209 **Drept îndemnare și aducere aminte pentru ei, și Noi nu am fost niciodată cu nedreptate prin pedeapsa lor, după ce le-am trimis profeți și le-am pogorât Scriptura.**

210 **Și nu l-au pogorât în inima profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) niciun șeitan.**

211 **Aceasta nu li se cuvine lor și nici nu pot să o facă.**

212 **Căci ei se află departe de locul său din Rai, deci cum să-l ajungă pentru a-l pogorî?**

213 **Așadar nu chema alături de Allah niciun alt dumnezeu, sau vei fi tu dintre cei osândiți.**

214 **O, trimisule, previne-i pe cei care îți sunt rude apropiate dintre oameni, ca să nu fie dintre cei pedepsiți pentru că au rămas politeiști.**

215 **Și coboară aripa ta, prin vorbe și fapte, asupra credincioșilor care te urmează, arătându-le bunăvoință și compasiune.**

216 **Apoi, dacă ei nu îți dau ascultare și nu urmează poruncii tale către monoteism în adorarea lui Allah și supunerea față de El, spune-le: „Eu nu sunt responsabil de ceea ce faceți voi dintre politeism și păcate.”**

217 **Și pune-ți încrederea în Cel Puternic și Îndurător.**

218 **Cel Atotputernic, care te vede atunci când te ridici pentru rugăciune.**

219 **Cel Atotputernic care vede mișcările de la o stare la alta, nimic nu îi este ascuns Lui dintre situațiile tale, sau ale tuturor oamenilor.**

220 **Căci El este Cel care aude recitarea Coranului și pomenirea din rugăciunile tale, și îți cunoaște intenția.**

Și când ei au susținut că șeitanii pogoară Coranul, și că Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este poet, Allah le-a răspuns, zicând:

221 **Să vă vestesc Eu despre aceia asupra cărora se pogoară șeitanii?**

222 **Ei coboară asupra fiecărui mincinos care comite multe păcate prin vrăji.**

223 **Șeitanii trag cu urechea la cer, și spun ceea ce aud străjerilor lor dintre vrăjitori, și majoritatea vrăjitorilor sunt mincinoși, dacă spun un cuvânt adevărat, îl amestecă cu o sută de minciuni.**

224 **Și poeții, dintre care voi ați pretins că ar face parte Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cei care îi urmează pe ei sunt dintre cei rătăciți de la calea cea dreaptă, și văd poeziile pe care aceștia le spun. Cei care îi urmează sunt cei rătăciți în nelegiuire.**

225 **O, trimisule, nu ai văzut tu unele dintre trăsăturile rătăcirii lor, prin umblatul lor fără țintă prin fiecare vale, unde uneori aduc laude, și alte ori injurii, și alte lucruri, în alte dați.**

226 **Și spun minciuni, pretinzând că ar fi făcut un lucru, deși nu l-au făcut.**

227 **În afară de acei poeți care cred, fac fapte bune, îl pomenesc pe Allah mult și se apăra numai după ce au fost atacați de vrășmașii lui Allah pe nedrept, după ce îi nedreptățesc, precum Hassan ibn Thabit (Allah fie mulțumit de el). Și acei oprimați de necredincioși, care se luptă împotriva robilor lui Allah, vor ști care va fi starea la care vor fi întorși, ei vor fi întorși la un rang înalt și judecată dreaptă.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Afirmarea dreptății lui Allah și respingerea nedreptății în ceea ce Îl privește. 2 - Coranul a fost revelat dintr-un loc mult mai înalt, de care șeitanii nu se pot apropia. 3 - Importanța blândeții celui care cheamă la calea lui Allah. 4 - Dintre poezii, unele sunt benefice iar altele sunt dăunătoare.**

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٣٨

طسٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡقُرۡءَانِ وَكِتَابٖ مُّبِينٍ ١ هُدٗى وَبُشۡرَىٰ
لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٢ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم
بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمۡ
أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُمۡ يَعۡمَهُونَ ٤ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ
وَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ٥ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلۡقُرۡءَانَ مِن
لَّدُنۡ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ إِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهۡلِهِۦٓ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا سَـَٔاتِيكُم
مِّنۡهَا بِخَبَرٍ أَوۡ ءَاتِيكُم بِشِهَابٖ قَبَسٖ لَّعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُونَ ٧ فَلَمَّا جَآءَهَا
نُودِيَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِي ٱلنَّارِ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٩ وَأَلۡقِ عَصَاكَۚ
فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفۡ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ١٠ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسۡنَۢا بَعۡدَ
سُوٓءٖ فَإِنِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١١ وَأَدۡخِلۡ يَدَكَ فِي جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ
غَيۡرِ سُوٓءٖۖ فِي تِسۡعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ
١٢ فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَٰتُنَا مُبۡصِرَةٗ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١٣

Surat An Naml

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Favoarea dată profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și anume Coranul, și îndemnul de a aduce mulțumire și a fi răbdător în propovăduirea sa.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Ta. Sin, explicații asemănătoare au fost consemnate la începutul Surat Al-Baqara. Aceste versete revelate dintre versetele Coranului, o carte limpede, asupra căruia nu există nicio îndoială, pentru ca cei care cugetă să știe că el este de la Allah.

(2) Aceste versete sunt o călăuza către adevăr și o bunăvestire pentru cei care cred în Allah și în trimisul Său.

(3) Aceia care împlinesc rugăciunea în cel mai bun mod, și plătesc dania celor care sunt îndreptățiți să o primească, și care cred cu tărie în Viața de Apoi, cu răsplata și pedeapsa ei.

(4) Necredincioșii care nu cred în Viața de Apoi și ceea ce se află în ea dintre răsplăti și pedepse, pentru aceștia Noi le-am făcut faptele lor rele plăcute ochilor lor, astfel încât ei continuă să le împlinească și sunt distrași și nu pot fi călăuziți către calea cea dreaptă și către adevăr.

(5) Acei descriși prin aceste atribute vor primi o pedeapsă dureroasă în această viață, prin privarea de libertate sau prin ucidere, și în Viața de Apoi vor fi dintre cei mai mari pierzători, pierzându-se pe ei și familiile lor. Aceștia vor rămâne în Iad pe vecie.

(6) O, trimisule, tu primești acest Coran ce îți este revelat de la Cel mai Înțelept în creația, rânduirea și învățăturile Sale. Nimic dintre lucrurile benefice robilor Săi nu Îi sunt Lui ascunse.

(7) O, trimisule, adu-ți aminte de Moise, când a spus familiei sale: „Eu văd un foc. Am să vă aduc niște vești de la cel care l-a aprins, pentru călăuzirea pe drum, sau vă voi aduce un tăciune aprins de la care să vă încălziți, din pricina vremii reci."

(8) Dar când a ajuns la locul focului pe care-l zărise, Allah l-a strigat: „Binecuvântați sunt cei din foc și cei din jurul lui, dintre îngeri, și glorie lui Allah, și mărire Lui față de ceea ce nu este conform măreției Sale dintre ceea ce oamenii rătăciți Îi atribuie."

(9) Allah i-a spus: „O, Moise, eu sunt Allah, Cel Preaînalt, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Cel înțelept în creația, rânduirea și învățăturile Sale.

(10) Aruncă toiagul tău!", și Moise i-a dat ascultare. Dar când l-a văzut mișcându-se și târându-se asemenea unui șarpe, s-a dat în spate, retrăgându-se. Apoi Allah i-a spus: „Nu te teme de el, profeții nu se tem la Mine de un șarpe, sau orice altceva.

(11) Însă dacă omul s-a nedreptățit pe sine, păcătuind, și apoi el se căiește, atunci Eu sunt Cel mai Iertător și Cel mai Milostiv. (12) Vâră mâna ta la piept, lângă gât, și ea va ieși albă ca zăpada, fără să fie atinsă de lepră, iar acestea sunt dintre cele nouă semne încredințate ție-mâna, toiagul, anul de secetă, roadele insuficiente, potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și sângele-pentru a merge cu ele la Faraon și la neamul său, căci ei sunt niște oameni răzvrătiți, care nu se supun lui Allah și nu cred în El.

(13) Însă când semnele Noastre au venit la ei, clare și limpezi, ei au zis: „Aceasta este vrăjitorie învederată!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Coranul reprezintă călăuzire și bunăvestire pentru credincioși.

2 - Necredința în Allah este o cauză a urmării vorbelor și faptelor nelegiuite, a distracțiilor și a confuziei.

3 - Allah îi protejează și apără pe profeții Săi de fapte rele.

وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ١٤ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ عِلْمًا ۖ
وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
١٥ وَوَرِثَ سُلَيْمَـٰنُ دَاوُۥدَ ۖ وَقَالَ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ ١٦
وَحُشِرَ لِسُلَيْمَـٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ١٧ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَـٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا۟ مَسَـٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَـٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ١٨ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَـٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّـٰلِحِينَ
١٩ وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ
مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ٢٠ لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ٢١ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ٢٢

14 Și ei le-au tăgăduit și nu le-au acceptat, din pricina aroganței lor, deși sufletele lor erau convinse că aceste semne erau de la Allah. O trimisule, vezi așadar care a fost sfârșitul celor care au făcut stricăciune pe pământ, cu necredința și păcatele lor, și pe care Noi i-am nimicit și i-am ucis.

15 Noi le-am dat știința lui David și Solomon, într-o anume măsură, și ei cunoșteau graiul păsărilor...David și Solomon au spus amândoi, mulțumindu-i lui Allah cel Atotputernic: „Mărire lui Allah, El ne-a preferat pe noi înaintea multora dintre robii Săi, prin profeție și stăpânirea asupra djinnilor și diavolilor."

16 Și Solomon a fost moștenitorul lui David în privința profeției, cunoașterii și stăpânirii. El a spus, despre favorul lui Allah asupra sa și a tatălui său: „O, oameni, noi am primit știința graiului păsărilor, și ne-a fost dată nouă ceea ce le-a fost dat regilor și trimișilor, acest dar limpede este cu siguranță de la Allah."

17 Și au fost adunate în ordine în fața lui Solomon oștile de oameni, djinni și păsări.

18 Și au mers până ce au ajuns la Valea Furnicilor (un loc în Levant), și una dintre furnici a spus: „O, furnicilor, intrați în adăposturile voastre, pentru ca Solomon și oștenii lui să nu vă strivească fără să știe, căci de ar ști nu ar călca pe voi."

19 Solomon a auzit vorba sa, și a zâmbit. Apoi a spus el, rugându-se Domnului său: „O, Domnul meu, fă-mă pe mine mulțumitor pentru harul pe care l-ai revărsat asupra mea și asupra părinților mei și să săvârșesc fapte bune de care Tu să fii mulțumit. Și ajută-mă pe mine să fiu-prin îndurarea Ta-printre robii Tăi cei evlavioși!"

20 Și a luat el legământ din partea păsărilor, însă nu a văzut pupăza. Și a zis: „De ce nu zăresc pupăza? Este ceva ce mă împiedică s-o văd, sau este ea dintre cei care lipsesc?"

21 Aflând de absența sa, a zis: „O voi pedepsi cu o pedeapsă aspră, sau o voi ucide pentru că lipsește, dacă nu îmi aduce o scuză validă pentru absența sa."

22 Însă pupăza nu a întârziat mult, și a venit la Solomon, zicând: „Am văzut ceea ce tu nu ai văzut, și am venit la tine cu vești sigure din Saba'.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Zâmbetul este râsul oamenilor de vază.

2 - Recunoștința pentru binecuvântări face parte din bunele maniere ale profeților și oamenilor drepți față de Domnul lor.

3 - Scuzele din partea oamenilor dreptcredincioși în absența acestora.

4 - Pedepsirea celor care merită pedeapsa și acceptarea scuzelor din partea celor îndreptățiți să se scuze.

5 - Este posibil să existe un lucru știut de cei cu un statut mai mic și să nu fie cunoscut de cei de rang mai înalt.

إِنِّي وَجَدتُّ ٱمۡرَأَةٗ تَمۡلِكُهُمۡ وَأُوتِيَتۡ مِن كُلِّ شَيۡءٖ وَلَهَا
عَرۡشٌ عَظِيمٞ ٢٣ وَجَدتُّهَا وَقَوۡمَهَا يَسۡجُدُونَ لِلشَّمۡسِ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ
فَهُمۡ لَا يَهۡتَدُونَ ٢٤ أَلَّا يَسۡجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِي يُخۡرِجُ ٱلۡخَبۡءَ فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُخۡفُونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ٢٥ ٱللَّهُ
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ۩ ٢٦ ۞ قَالَ سَنَنظُرُ
سجدة ثلاثة أرباع الحزب ٣٨
أَصَدَقۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٢٧ ٱذۡهَب بِّكِتَٰبِي هَٰذَا
فَأَلۡقِهۡ إِلَيۡهِمۡ ثُمَّ تَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَٱنظُرۡ مَاذَا يَرۡجِعُونَ ٢٨ قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلۡمَلَؤُاْ إِنِّيٓ أُلۡقِيَ إِلَيَّ كِتَٰبٞ كَرِيمٌ ٢٩ إِنَّهُۥ مِن سُلَيۡمَٰنَ وَإِنَّهُۥ
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣٠ أَلَّا تَعۡلُواْ عَلَيَّ وَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ٣١
قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَفۡتُونِي فِيٓ أَمۡرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمۡرًا حَتَّىٰ
تَشۡهَدُونِ ٣٢ قَالُواْ نَحۡنُ أُوْلُواْ قُوَّةٖ وَأُوْلُواْ بَأۡسٖ شَدِيدٖ وَٱلۡأَمۡرُ
إِلَيۡكِ فَٱنظُرِي مَاذَا تَأۡمُرِينَ ٣٣ قَالَتۡ إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً
أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةٗۖ وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ٣٤
وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ فَنَاظِرَةُۢ بِمَ يَرۡجِعُ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣٥

23 **Am găsit o femeie stăpânind peste ei și ea are toate calitățile puterii și domniei. Și ea are un tron măreț, de unde poruncește oamenilor săi.**

24 **Și am găsit pe această femeie și pe supușii ei, prosternându-se soarelui în locul lui Allah cel Atotputernic. Șeitan le-a înfrumusețat faptele lor de politeism și păcatele lor, și i-a ținut departe de calea adevărului, și ei nu primesc călăuzire.**

25 **Șeitan le-a înfrumusețat faptele lor de politeism și păcatele lor, așa încât ei să nu se prosterneze numai lui Allah, Cel care scoate ceea ce ascunde ploaia din ceruri, și pământul dintre plante, și El știe ceea ce țineți ascuns și faptele voastre fățișe, și nimic nu Îi este Lui ascuns.**

26 **Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului Măreț!”**

27 **Solomon (pacea fie asupra sa) i-a spus pupezei: „Vom vedea dacă ai spus adevărul sau ai mințit!”**

28 **Solomon a scris o scrisoare, și i-a dat-o pupezei, spunându-i: „Du-te cu această scrisoare a mea, aruncă-o înaintea oamenilor din Saba’, și apoi stai departe de ei și ascultă ceea ce spun despre ea.”**

29 **Regina a primit scrisoarea și a spus: „O, căpeteniilor! Mi-a fost adusă mie o scrisoare demnă de respect.**

30 **Este de la Solomon, și acest scurt răvaș începe cu: „În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.**

31 **Nu vă semețiți și veniți la mine cu supunere către ceea ce eu vă chem, dintre credința în Unicitatea lui Allah, și părăsind ceea în care vă găsiți acum dintre faptele politeismului în fața Sa, căci voi adorați Soarele în locul Lui.”**

32 **Regina a zis: „Voi căpeteniilor și dregătorilor, sfătuiți-mă către ceea ce este drept în situația mea, căci eu nu iau nicio hotărâre fără sfatul vostru.”**

33 **Mai marii poporului ei au zis: „Noi avem putere și tărie pentru a iniția un război, însă comanda este a ta, așadar ia decizia și noi o vom urma.”**

34 **Regină a zis: „Regii, atunci când intră într-o țară, o distrug din cauza jafului și stricăciunii, și îi umilesc pe căpetenii și nobili pentru a le lua puterea. Și aceasta este ceea ce fac regii mereu, atunci când înving o cetate, pentru a sădi frică și teroarea în suflete.”**

35 **Eu am să trimit un dar celui care a trimis această scrisoare și oamenilor săi, și voi aștepta răspunsul soliilor față de acesta”.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Negarea politeismului și a necredinței de către pupăză este o dovadă a faptului că în natura înnăscută a tuturor făpturilor este credința.

2 - Cercetarea celui acuzat pentru a determina certitudinea dovezilor.

3 - Permisibilitatea divulgării informațiilor despre inamic.

4 - Maniera de începere a unei scrisori prin basmala.

5 - Înfățișarea onoarei credinciosului în fața necredincioșilor este necesară.

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٖ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ
ءَاتَىٰكُمۚ بَلۡ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفۡرَحُونَ ٣٦ ٱرۡجِعۡ إِلَيۡهِمۡ فَلَنَأۡتِيَنَّهُم
بِجُنُودٖ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخۡرِجَنَّهُم مِّنۡهَآ أَذِلَّةٗ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٣٧
قَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَيُّكُمۡ يَأۡتِينِي بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ أَن يَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ
٣٨ قَالَ عِفۡرِيتٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَۖ
وَإِنِّي عَلَيۡهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٞ ٣٩ قَالَ ٱلَّذِي عِندَهُۥ عِلۡمٞ مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ أَنَا۠
ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن يَرۡتَدَّ إِلَيۡكَ طَرۡفُكَۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۡتَقِرًّا عِندَهُۥ
قَالَ هَٰذَا مِن فَضۡلِ رَبِّي لِيَبۡلُوَنِيٓ ءَأَشۡكُرُ أَمۡ أَكۡفُرُۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيّٞ كَرِيمٞ ٤٠ قَالَ نَكِّرُواْ لَهَا
عَرۡشَهَا نَنظُرۡ أَتَهۡتَدِيٓ أَمۡ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهۡتَدُونَ ٤١ فَلَمَّا
جَآءَتۡ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرۡشُكِۖ قَالَتۡ كَأَنَّهُۥ هُوَۚ وَأُوتِينَا ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهَا
وَكُنَّا مُسۡلِمِينَ ٤٢ وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعۡبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ إِنَّهَا كَانَتۡ مِن
قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ ٤٣ قِيلَ لَهَا ٱدۡخُلِي ٱلصَّرۡحَۖ فَلَمَّا رَأَتۡهُ حَسِبَتۡهُ لُجَّةٗ
وَكَشَفَتۡ عَن سَاقَيۡهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرۡحٞ مُّمَرَّدٞ مِّن قَوَارِيرَۗ قَالَتۡ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي وَأَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٤

36 Și când solii și cei ce îi însoțeau s-au înfățișat lui Solomon, ținând cadoul, Solomon a refuzat să îi lase să i-l ofere, spunând: „Îmi veți da voi mie bani ca să va las în pace? Încă ceea ce Allah mi-a dat mie este profeția, stăpânirea și averea, și acestea sunt mai bune decât cele pe care vi le-a dat vouă, însă voi sunteți cei care vă bucurați de darul unei vieți distruse.”

37 Solomon (pacea fie asupra sa) a spus solilor: „Întoarceți-vă la neamul vostru cu darul cu care ați venit, și noi vom veni la ei cu oșteni cărora ei nu vor putea să le facă față, și îi vom alunga din Saba’, umiliți și rușinați, după ce ei fuseseră de rang nobil, dacă nu vor veni la mine smeriți.”

38 Solomon (pacea fie asupra sa) a spus oamenilor săi: „O, oameni, care dintre voi îmi poate aduce mie tronul ei, înainte că ei să vină la mine supuși?”

39 A zis un dregător dintre djinni: „Eu ți-l voi aduce mai înainte că tu sa te ridici de la sfatul unde te afli, căci eu sunt puternic și îl pot duce și sunt vrednic de încredere, și nu voi lua din el nimic.”

40 A zis unul care avea știință de Cartea lui Solomon, și din această știință făcea parte și numele cel mai măreț al lui Allah, cu care dacă El este chemat, va răspunde, și a spus: „Eu ți-l voi aduce înainte că tu să clipești din ochi, rugându-mă lui Allah ca El să îl aducă”. Și când S-a rugat lui Allah, Allah i-a răspuns. Și când a văzut Solomon tronul stând dinaintea lui, a zis: „Aceasta este prin grația Domnului meu cel Atotputernic, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau sunt nemulțumitor. Însă acela care este mulțumitor, mulțumirea sa este spre beneficiul său, cât despre acela care este nemulțumitor pentru binecuvântările lui Allah, Domnul meu Își este Deajuns pentru Sine și nu are nevoie de mulțumirea lui, și El este Înstărit și Mărinimos, și din Mărinimia sa el dă chiar și acelora ce sunt nerecunoscători.”

41 Solomon (pacea fie asupra sa) a zis: „Schimbă înfățișarea tronului, să vedem dacă ea este călăuzită către tronul ei sau este ea dintre cei ce nu sunt călăuziți către lucrurile ei?”

42 Și când a venit regina din Saba’ la Solomon, ea a fost întrebată pentru a fi încercată: „Acesta este tronul tău?” Iar ea a răspuns: “Era întocmai ca acesta.” Solomon a zis: „Și nouă ni se dăduse știința înaintea ei și eram noi deja supuși și ascultători față de Allah.”

43 Însă pe ea o abătuse ceea ce adora în locul lui Allah, căci ea urmase poporului ei, care nu avea credință, și ea era necredincioasă ca și ei.

44 I s-a zis ei: „Intră în palatul cel nobil!”, care era asemenea unei suprafețe netede, și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și și-a ridicat poalele, descoperindu-și picioarele pentru a intra în ea. Atunci, Solomon a zis: “Acesta nu este decât un palat pardosit cu cristal”. Și el a chemat-o la acceptarea islamului, și ea a răspuns chemării lui, acceptând-o și zicând: „O, Domnul meu, eu m-am nedreptățit pe mine însămi, adorând altceva în locul Tău. Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Onoarea musulmanului îl împiedică de la a fi afectat de vicisitudinile vieții.
2 - Fericirea datorată lucrurilor materiale este o trăsătură a necredincioșilor.
3 - Atenția credincioșilor pentru binecuvântările care sunt de la Allah.
4 - Testarea inteligenței oponentului pentru a-l trata într-un mod corespunzător.
5 - Demonstrarea superiorității în fața oponentului, pentru a-l impresiona.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ
فَإِذَا هُمۡ فَرِيقَانِ يَخۡتَصِمُونَ ٤٥ قَالَ يَٰقَوۡمِ لِمَ تَسۡتَعۡجِلُونَ
بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِۖ لَوۡلَا تَسۡتَغۡفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ
تُرۡحَمُونَ ٤٦ قَالُواْ ٱطَّيَّرۡنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمۡ
عِندَ ٱللَّهِۖ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تُفۡتَنُونَ ٤٧ وَكَانَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ
تِسۡعَةُ رَهۡطٖ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا يُصۡلِحُونَ ٤٨
قَالُواْ تَقَاسَمُواْ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ
مَا شَهِدۡنَا مَهۡلِكَ أَهۡلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٤٩ وَمَكَرُواْ
مَكۡرٗا وَمَكَرۡنَا مَكۡرٗا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٥٠ فَٱنظُرۡ
كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكۡرِهِمۡ أَنَّا دَمَّرۡنَٰهُمۡ وَقَوۡمَهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٥١ فَتِلۡكَ بُيُوتُهُمۡ خَاوِيَةَۢ بِمَا ظَلَمُوٓاْۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٥٢ وَأَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٣ وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَتَأۡتُونَ
ٱلۡفَٰحِشَةَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ٥٤ أَئِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ
شَهۡوَةٗ مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ٥٥

(45) Noi l-am trimis la oamenii neamului lui Thamud pe fratele lor prin descendență, Salih (pacea fie asupra sa), pentru a-L adora numai pe Allah. Iar ei, după chemarea lui, s-au împărțit în două grupuri: un grup al credincioșilor și unul al necredincioșilor, și au început a se certa.

(46) Salih (pacea fie asupra să) a zis: „De ce cereți grăbirea pedepsei înaintea îndurării? Cereți lui Allah iertare pentru păcatele voastre, sperând să primiți mila asupra voastră."

(47) Neamul său i-a zis cu aroganță în fața adevărului: „Noi vedem în tine și în cei care sunt cu tine un semn rău." Salih (pacea fie asupra sa) le-a răspuns: „Semnul rău pentru ceea ce vi se va petrece dintre necazuri, știința acestuia este numai la Allah. Nimic nu este ascuns de El, însă voi sunteți un neam de oameni încercați pentru ceea ce vi se întâmplă dintre rele."

(48) În cetatea Hijr erau nouă oameni, care semănau pe pământ stricăciune, cu necredință și păcate, și nu făceau niciun bine pentru credință și fapte bune.

(49) Ei și-au spus unul altuia: «Jurați pe Allah că noi ne vom năpusti în noapte asupra sa și asupra celor care sunt cu el, și îi vom omorî. Apoi îi vom spune noi rudei sale celei mai apropiate, căreia îi revine răzbunarea lui: „Noi nu am fost de față la uciderea lui Salih și a oamenilor săi. Și noi spunem adevărul".»

(50) Ei au uneltit și au plănuit împotriva lui Salih și a celor care îl urmau dintre credincioși, însă și Noi am plănuit să îl ajutăm și să îl salvăm de la urzeala lor ce rea, nimicind necredincioșii neamului său, în vreme ce ei nu știu.

(51) O, trimisule, apoi vezi care a fost sfârșitul planurilor și uneltirilor lor? Noi i-am nimicit pe ei și pe neamul lor, până la ultimul.

(52) Casele lor au fost distruse, și pereții dărâmați și tavanele surpate, și au rămas goale și părăsite de locuitorii lor, din pricina nelegiuirii lor. În această pedeapsă este un semn pentru cei care au știință, căci ei sunt aceia care trag învățăminte din îndemnări.

(53) Și Noi i-am salvat pe aceia care au crezut și au împlinit fapte bune dintre oamenii neamului lui Salih (pacea fie asupra sa), căci ei au urmat poruncilor și au evitat restricțiile.

(54) O, trimisule, amintește-ți de oamenii lui Lot, când el i-a mustrat, spunându-le: "Faceți voi această faptă rușinoasă-care este homosexualitatea-între voi, în public, în vreme ce fiecare îl vede pe celălalt?

(55) Vă apropiați voi de bărbați cu poftă, în loc de muieri? Nu doriți voi castitatea sau un fiu, ci sunteți precum animalele ce poftesc, însă voi sunteți un neam de nesăbuiți."

Dintre pildele acestor versete:

1 - Căința pentru păcate aduce cu sine mila lui Allah.
2 - Semnele rele din oameni sau lucruri nu fac parte dintre atributele credincioșilor.
3 - Rezultatele comploturilor împotriva oamenilor adevărului sunt nefaste.
4 - Declararea imoralității este mai rea decât ascunderea ei.
5 - Condamnarea răului oamenilor imorali și desfrânați este obligatorie.
6 - Rugile sunt importante pentru a îndrepta caracterul credinciosului.